

[Ulrich.]

og endelig ved Afstemningen om Lovforslaget's Vedtagelse stemme imod Lovforslaget, der ikke opfylder det, som vi fra vor Side mener er Krav, der nødvendigvis maa opfyldes i dette Øjeblik.

Andreasen (Forsinge): Vi fra mit Partis Side hilser de af Flertallet og Landbrugsministeren stillede Ændringsforslag til Lovforslaget om Statshusmænds Rentebetaling med stor Tilfredshed, idet de aabner Udsigt til at faa Lovforslaget gennemført her i Tinget, og det er jo ganske givet, at netop en saadan Lov som den, der her tilsigtes, vil faa den Betydning, som den ærede Ordfører for Flertallet og for Socialdemokratiet sagde: den vil vække meget stor Tilfredshed ude over hele Landet, ikke mindst blandt de Statshusmænd, som derigennem kan faa Lov til at vælge med Hensyn til Formen for deres Rentebetaling. Naar man i det Udvalg, som nu har arbejdet med Sagen, er blevet enig med den højtærede Landbrugsminister om at gennemføre de Ændringsforslag, her stilles, maa jeg have Lov til at sige ganske kort, at i de Ændringsforslag er der ikke noget som helst, der vedrører et Afslag i selve det Princip, som Lovforslaget fra sin Begyndelse indeholdt. Vi fra vor Side er glade ved, at Spørgsmaalet om selve Restancerne for Statshusmændenes Vedkommende her er taget op og taget op paa en saadan Maade, at vi tror, Ordningen vil virke heldigt til alle Sider.

Naar Ordføreren for det konservative Folkeparti, det ærede Medlem Hr. Ulrich, nu meget stærkt hævdede, at de Ændringsforslag, som er stillet af hans Parti, bedre vil kunne bøde paa Vanskelighederne, vil jeg sige til det ærede Medlem, at det er ikke rigtigt, thi Forholdet er jo ganske simpelt dette, at man i denne Forbindelse ikke alene skal tage Hensyn til de Statshusmænd, som er kommet længst ud med deres Restancer, men at man ogsaa samtidig bør anerkende det udmærkede Arbejde, som er udført af langt den største Part af Statshusmænd i Retning af at arbejde sig frem i de vanskelige Tider til at betale det meste af det, de efter Loven skal betale.

Jeg vil anbefale at stemme for de af den højtærede Landbrugsminister og af Flertallet stillede Ændringsforslag og at stemme imod de af det konservative Folkeparti stillede Ændringsforslag.

Landbrugsministeren (Bording): Jeg takker Flertallet for dets Tiltrædelse af

de af mig stillede Ændringsforslag og Lovforslaget, som det vil fremtræde efter Vedtagelsen af disse. Jeg føler ingen Trang til i Øjeblikket at komme ind paa en vidtløftig Forklaring af, hvad der er opnaaet, og hvilke Virkninger det vil have, men skal kun sige, at jeg tror, at man ved det, der nu her er blevet Enighed om indenfor Flertalspartierne, faar en Ordning, som er fuldt forsvarlig til begge Sider, baade for Staten som Kreditor og for Husmændene som Debitorer.

Til det ærede Medlem Hr. Edvard Sørensen, som rettede det direkte Spørgsmaal til mig, om jeg var enig i Flertallets Udtalelse i Betænkningen angaaende Restancelaanene, skal jeg udtale, at jeg er fuldkommen enig med Flertallet i dets Opfattelse af dette Spørgsmaal.

Angaaende Mindretallets Ændringsforslag, som blev anbefalet af det ærede Medlem Hr. Ulrich, skal jeg sige, at disse kan jeg ikke modtage. Jeg vilde anse det for ganske uforsvarligt at vedtage dem. Det er fuldkommen urimeligt og vilde være alt for vilkaarligt for Husmændene, om man traf den Ordning, at der her paa Rigsdagen hvert Aar skulde fastsættes den Rente, de skulde svare. Efter min Opfattelse maa det være saaledes, at de faar at vide i Forvejen, efter hvilke Principper de skal svare Rente. Efter min Mening skal Rentebetalingen til Staten staa i Forhold til Indtægterne, men fastsættes efter Principper, som er fastlagt i Forvejen, saa at man ved, hvad man gaar ind til, og ikke kommer ud i Vilkaarlighed.

Angaaende det andet Spørgsmaal om Fritagelse for at betale Rente af Restancer kan jeg fuldt ud slutte mig til de Udtalelser, der fremsattes af det ærede Medlem Hr. Edvard Sørensen. Jeg vilde anse det for en uhyre stor Letsindighed, hvis man gennemførte en saadan Fritagelse for at betale Rente af de Restancer, de har paa draget sig.

Det vilde være ubilligt overfor dem, der kun er Restanter for en Termins Vedkommende, og dem, der har været aller mest stræbsomme og slet ingen Restancer har. At indtage det Standpunkt, at de, som staa i Restance for mange Terminers Vedkommende, alle skulde være fri for at betale Rente, vilde være en ligefrem Opfordring til Debitor til i Fremtiden at lade være at betale Renter. Jeg tror, en saadan Udvikling vilde det være alt for farligt for Rigsdagen at komme ind i. Jeg vil for mit Vedkommende i alt Fald ikke gaa med til at tage Ansvaret for noget saadant, og jeg maa derfor advare mod at stemme